

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Kövér László

az Országgyűlés elnöke részére

Irományszám: K/5750

Érkezett: 2015 JUL 24.

HelybenÍrásbeli kérdés

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése alapján, figyelemmel az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdésére, valamint az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 124. § (1) bekezdésére, **kérdést** kívánok benyújtani a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 48.§ 3., 13. pontja szerinti feladatkörében eljáró **Balog Zoltán** Emberi Erőforrások Minisztériumot vezető miniszterhez,

*„Nem rehabilitálható, tehát ellátásra sem jogosult?
Miért kényszerítenek nyomorba több évtizede megrokkant embereket?*

címmel. A választ írásban kérem.

Tisztelt Miniszter Úr!

Nemrégiben jelent meg az alábbi eset a sajtóban, ez alapján szeretnék kérdéseket feltenni Önnek a megváltozott munkaképességű emberek ellátórendszerével, támogatásaival kapcsolatban.

Erzsébet 57 éves. Számos betegsége van, amelyek öröklött eredetűek, nem gyógyíthatóak: ízületi gyulladása van, mindenhol. Járnai két könyökmankóval és egy térdortézissel képes, de még úgy is sántít. A csípőízülete, térde, bokája, válla, könyöke, csuklója és ujjai deformálódtak, mozgásuk korlátozott és fájdalmas. Ezen felül gerincferdülése van, nagyon komoly csontritkulása, 10 dioptriás szemüvege és hallókészüléke.

1989-ben 67%-os rokkantságot állapítottak meg nála. 2010-ben a felülvizsgálaton 40%-os egészségkárosodást állapítottak meg, ami miatt fellebbezett. 2013-ban a komplex felülvizsgálat 45%-os rokkantságot állapított meg és "B2" kategóriába sorolta. Ekkor a rokkantellátása havi 48 400 forint volt, amit 2015. februárjáig kapott.

Nem világos pontosan, hogy miért, de kapott egy levelet az önkormányzattól, hogy 2015. február 28-ával a rendszeres szociális segélyre való jogosultságot megszüntetik, és aktív korúak ellátására való jogosultságot állapítanak meg számára. Erről írta Erzsébet, amit a cikk idéz: „Ehhez berendeltek egy adott időpontra kb. 50 embert, és elmondták, hogy aki nem írja alá a munkaügyi kirendeltséggel való együttműködést, az nem kap semmit. Persze aláírtam, mint mindenki, később a kirendeltségen az álláskeresőként történő nyilvántartásba vételem, ami már közokirat hamisítás és csalás, mivel büntetőjogi felelősségem tudatában írtam alá, hogy "A munkaviszony létesítéséhez szükséges feltételekkel rendelkezem." Náluk ugyanúgy ott volt a felülvizsgálati papírom, amin szerepel, hogy munkaképtelen, nem rehabilitálható rokkant vagyok. Mikor kissé felemelt hangon mondtam az ügyintézőnek, hogy akkor küldjön el közmunkára, mondta, hogy nem lehet, mert alkalmatlan vagyok. Ott a pont náluk, ez a 22-es csapdája, amit a mi kormányunk olyan jól kieszelt, hogy kell megszabadulni a kolonctól. Így

most álláskereső vagyok, és hamarosan hajléktalan, mert a 22.800-ból nem tudom a 30 ezer Ft rezsit fizetni, meg enni és élni."

A megélhetésének biztosítása érdekében Erzsébet megpróbálta igényelni a fogyatékosági támogatást. Annak ellenére, hogy két mankóval jár, térdrogzítóval, gerincferdtüléssel, súlyos csontritkulással és izületi gyulladásokkal, nem számít „elég” fogyatékosnak, havi 15 000 forint támogatáshoz. De még az erről szóló határozatot is csupán három hónap után kapta meg.

Tehát nem elég rokkant, hogy támogatást kapjon és fogyatékosági támogatásra sem jogosult, de ahhoz eléggé munkaképtelen, hogy közmunkát kapjon. Így marad az éhenhaláshoz is kevés 22 800 forint. Kérdés, hogy meddig, ha nem lesz 30 nap munkaviszonya sem...

Úgy gondolom fontos a cikk záró gondolatait is idéznem: „Amikor a parlamentben döntéseket hoznak, nem látják az Erzsébeteket. Az Erzsébetek nem is érdekelnek senkit. Pedig jó lenne, ha Orbán Viktor, Balog Zoltán, Zombor Gábor és minden egyes politikából és a mi pénzünkéből élő képviselő egyszer szembesülne azzal, hogy mit csinál.

Ahogy a döntéseket meghozó, önmagukat orvosnak nevező illetők is belenézhetnének a tükörbe. Legalább egyszer.

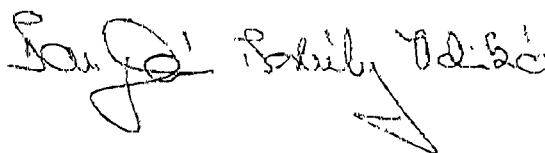
Ugyanis itt halálos ítéletek születnek és végre is hajtatnak. Nem egy, nem kettő. Sok. A bírók és a hóhérok pedig vígan élik világukat és jól elvitatkoznak az Ország Házában, majd hazamennek, megvacsoráznak és nyugodtan alszanak reggelig."

Mindezek miatt kérdezem Miniszter Úrtól:

- **Hogyan lehetséges az, hogy az az ember, akinek ennyi betegsége van nem jogosult semmilyen rokkantsági ellátásra?**
- **Hogyan lehetséges, hogy nem jogosult fogyatékosági támogatásra az, akinek ilyen súlyos betegségei vannak? Miért kell három hónapig várni egy határozatra?**
- **Hogyan lehetséges, hogy a munkaügyi rendszerrel való együttműködést követelnek meg egy munkaképtelen embertől? Miért kényszerítik olyan papír aláírására, ami valótlaniságot állít?**
- **Hogyan lehetséges az, hogy valaki, akinek olyan az egészségi állapota, hogy közmunkára alkalmatlannak tartják az mégsem jogosult más ellátásra? Ilyenek esetekben mi lesz azokkal, akik nem szereznek 30 nap munkaviszonyt, miként kapnak később foglalkoztatást helyettesítő támogatást?**
- **Ön szerint, hogyan tud bárki megélni 22 800 forintból, akár egészséges, akár nem?**

Várom megtisztelő válaszát!

Budapest, 2015. július 24.

Bangóné Borbély Ildikó
országgyűlési képviselő
(MSZP)